

Tisková zpráva č. 6

20. března 2018

Mastercard – nový partner Pražského jara

Festival Pražské jaro má **nového partnera**, kterým se stala společnost **Mastercard**, jednička v oblasti inteligentních, pohodlných a bezpečných plateb. Vedle finanční podpory toto partnerství přinese návštěvníkům možnost využívání moderního bezhotovostního placení digitální službou Masterpass nebo jedinečných zážitků ze zákulisí festivalu v rámci věrnostního programu Priceless Prague.

„Pražské jaro je celosvětovým pojmem a zároveň také mostem, který zprostředkovává špičkovou hudbu v jedinečném prostředí májové Prahy. Bezesporu přispívá k tomu, že Praha patří mezi nejvýznamnější světové kulturní metropole, ale také nabízí českým i zahraničním posluchačům neobyčejné příležitosti k poslechu nejlepších interpretů klasické hudby,“ říká Miroslav Lukeš, generální ředitel společnosti Mastercard pro Českou republiku, Slovensko a Rakousko.

„Finanční a technologické instituce patří k tradičním a silným podporovatelům kultury. Na tomto spojení si obzvláště ceníme, že naši diváci budou moci profitovat z technologických inovací, které Mastercard přináší,“ zdůrazňuje ředitel festivalu Roman Bělor.

V době koncertů v Obecním domě bude k dispozici **Mastercard Lounge** s občerstvením bez front v případě placení kartou Mastercard. *„Věříme, že tato novinka přispěje ke zkvalitnění diváckého zážitku v překrásných prostorách tohoto secesního klenotu Prahy,“* dodává Miroslav Lukeš. Pražskému jaru i společnosti Mastercard je společné úsilí přinášet svým klientům nezapomenutelné zážitky. *„Připravili jsme proto několik zážitkových balíčků, díky kterým se hudební fanoušci mohou podívat do zákulisí festivalu i předních orchestrů a zažít Pražské jaro z jiné stránky. Tyto zážitky jsou k dispozici v rámci našeho programu Priceless Prague,“* uzavírá Miroslav Lukeš.

Patroni Pražského jara

Sedm výrazných osobností českého veřejného života se stalo patrony Pražského jara 2018. Svou patronaci zdůrazňují, jak důležitou roli v jejich životě klasická hudba sehrává. *„Ačkoliv lidský rozum je obdivuhodným nástrojem chápání světa, není nástrojem jediným. Vyslovit nevyslovitelné či popsat nepopsatelné umí nejen poezie, ale i hudba,“* říká psychiatr **Cyril Höschl**, jeden z patronů letošního Pražského jara.

„Poslech klasické hudby mně dává pocit splynutí, sounáležitosti a svobody. Zavřu oči a nechám se unášet barevnými kompozicemi,“ prozrazuje módní návrhářka **Liběna Rochová**. Herečka **Hana Maciuchová** se vyznává z obdivu k tvůrcům – *„ta obrovská dokonalost vynikajících uměleckých osobností nás posluchače přesahuje.“* Emoční sílu hudby podtrhuje herečka **Vanda Hybnerová**: *„Hudba v mém životě, ač jsem naprostý hudební analfabet, znamená víc, než si myslím. Jsou to životní etapy, které vždy provází hudba. A díky ní si mohu přivolat vzpomínky. Někdy naprosto konkrétní, někdy jen esenci.“* Nejmladší z patronů festivalu, třicetiletá herečka **Šárka Vaculíková**, vyrůstala obklopena hudbou. *„Vybavuji si nedělní rána, z obýváku je slyšet hra na klavír, ze snu mě probouzí skladba Přívětivá krajina Bedřicha Smetany. A tak bych i vyjádřila svůj vztah k vážné hudbě. Zůstala*

pro mě 'přívětivou krajinou', která konejší mou duši." Herec **Jiří Lábus** je mezi přáteli vyhlášeným znalcem klasické hudby. „Možná vás překvapí, že herec většinou veselých rolí má rád vážnou hudbu, ale mohu vás ujistit, že vážná hudba může být i veselá,“ uvádí Lábus a dodává: „Je neuvěřitelné, že naše tak malá země je v oblasti vážné hudby velmocí.“ K milovníkům klasické hudby se řadí i moderátor **Petr Vichnar**. „Těším se na Pražské jaro a na to, že nádherná hudba a atmosféra tohoto jedinečného festivalu, řečeno s americkým jazzovým bubeníkem a kapelníkem Artem Blakeym, 'odplaví prach z každodenního života',“ směje se Vichnar.

S těmito osobnostmi byl režisérem Martinem Suchánkem natočen krátký **video-spot**, jenž zachycuje emotivní prožitek při koncertu klasické hudby. „Sledovat v detailu kamerou tváře známých osobností se zavřenýma očima při poslechu hudby byl experiment, který podle mne dopadl skvěle,“ říká Suchánek. „Když se plně soustředili jen na hudbu, zapomněli na kameru a na svět kolem sebe a v jejich tvářích se začala zračit hudba. A o to šlo, převést hudbu do výrazu tváře.“

Video-spot ke shlédnutí zde: <https://youtu.be/-4jKjdISGFQ>

Fotografie patronů naleznete zde: <https://flic.kr/s/aHsmeDE8oB>

Muzikologická konference

„Výročí vzniku moderního demokratického Československého státu, které si v roce 2018 připomínáme, je důležitým podnětem pro různé historizující reflexe,“ říká ředitel festivalu Pražské jaro Roman Bělouš. „Toto jubileum významně rezonuje programem letošního ročníku. Vedle toho jsme ve spolupráci s Národním pedagogickým muzeem J. A. Komenského připravili muzikologickou konferenci, která se tomuto tématu bude věnovat.“ Konference s názvem *Con tempo diverso / Vzdálená blízkost společného* se uskuteční ve dnech 30. – 31. května 2018.

Garantem konference se stal muzikolog Petr Daněk. „Hudba je díky abstraktnosti svého jazyka mimořádně citlivým projevem lidské kreativity a zároveň i racionality. Vypovídá mnohovrstevnatě, ale zároveň i jednoznačněji než ostatní oblasti kultury a vědy, neboť čitelněji odráží opravdovost a upřímnost výpovědi svého tvůrce,“ uvádí Daněk. „I přesto se však v minulosti stávala manipulativním nástrojem a dekorací různých politických proměn.“ Český a slovenský národ prožil větší část uvažovaného století velmi podobně. Prožívali jsme a prožíváme i nyní blízkost, která byla dána podobnou mentalitou, historickou zkušeností a stejným či velmi podobným osudem v procesu politického a mocenského utváření Evropy. Zároveň ale oba národy zažívaly i období vzdalování a utváření své osobitosti na základě odlišných inspirací a cílů. „Konferenci jsme proto dali název *Con tempo diverso (V rozdílném tempu)*, se zdánlivě absurdním podtitulem *Vzdálená blízkost společného*. Jejím smyslem je pokusit se vystihnout to podstatné ze společných, ale často i rozdílných období vývoje hudebních kultur obou národů především v období od vzniku společné republiky v roce 1918,“ uzavírá Petr Daněk.

Konference se soustředí především na tyto tematické okruhy:

- Hudební kultura první republiky
- Významné skladatelské osobnosti a hudební instituce mezi válkami: moderna, avantgarda a tradice
- Umění české, německé, slovenské, maďarské, židovské a světové – národnost jako inspirace a omezení
- Reflexe vývoje české a slovenské hudby v evropských kulturách
- Nacionalismus jako téma a cíl
- Interpreti a proměny společnosti

- Socialistický realismus v hudební kultuře
- Svoboda let šedesátých
- Normalizační norma hudby
- Proměny kulturní politiky v oblasti hudby
- Sláva a bída let devadesátých
- Rozdělení státu = rozdělení hudby? Osobnosti a instituce po roce 1992
- Současné problémy české a slovenské hudební kultury

Sté výročí vzniku republiky oslavujeme hudbou

Letošní Pražské jaro oslavuje sté výročí státnosti hudbou. Festivalovým programem se vine dramaturgická linka, v rámci níž budou uvedeny skladby napsané československými autory mezi léty 1918 a 2018. Je zajímavé si všimnout, jak se specifické dějinné okolnosti odrážejí v hudbě.

Hudebním svědectvím o první Československé republice je dvojice skladeb závěrečného koncertu – *Sinfonietta* Leoše Janáčka a *Žalm zeme podkarpatskej* Eugena Suchoně, zakladatelské osobnosti moderní slovenské národní hudby, jehož význam je srovnáván s důležitostí Bedřicha Smetany pro českou národní hudbu.

Janáček svou *Sinfoniettu* označoval za reminiscenci zážitků první světové války a pocitů při vyhlášení Československé republiky. Skladba poprvé zazněla roku 1926 v rámci všesokolského sletu. Připomeňme, že Česká obec sokolská, založená roku 1862, usilovala o fyzický i morální růst českého národa. Svým působením nemalou měrou přispěla k formulování principů české národní identity. K sokolské obci se hlásil rovněž T. G. Masaryk a tento spolek také sehrál zásadní roli při vyhlášení republiky. Skladba byla původně opatřena programními podtituly, od kterých však skladatel později upustil. Je tak abstraktnějším svědectvím, jak se první dekáda naší republiky zrcadlila v hudbě.

Zdánlivě konkrétnější výpovědí je Suchoňův *Žalm* – pochopitelně, v případě vokálně-instrumentální skladby je obsahová rovina poměrně jasně definovaná textem. V tomto případě se jedná o stejnojmennou báseň Jaroslava Zatloukala, českého básníka, který během svého pobytu na Slovensku značnou pozornost ve své tvorbě věnoval Podkarpatské Rusi. V poměrně komplikovaných metaforách je vyobrazena „zem krásná, bez úsměvu“. Suchoňova hudba tento baladický tón umocňuje, ale silně zaznívá i motiv naděje upínající se k budoucnosti. Ovšem Suchoň svůj *Žalm* komponuje ve zcela odlišné atmosféře než Janáček *Sinfoniettu*. Rok 1937 je pln znepokojujících událostí, které v myslích mnohých předznamenávají další válečný konflikt. V tomto kontextu je možné působivost díla vnímat v širokých, často protikladných souvislostech. Plně pak koresponduje s kontrastností či rozporuplností „osmičkových“ výročí, kam ostatně rokem svého prvního uvedení spadá: premiéra se uskutečnila roku 1938, výrazně rezonovala Pražským jarem v roce 1948 a nyní bude roku 2018 uvedena k oslavám stého výročí státnosti.

Dalším fenoménem, jehož si letošní dramaturgie všímá, jsou čeští autoři, kteří podstatnou část svého díla **komponovali v zahraničí**, kam byli z politických důvodů nuceni emigrovat. Tato linie je reprezentována dvěma mistrovskými orchestrálními díly: *Symfonií č. 4* Bohuslava Martinů a *Hudbou pro Prahu 1968* Karla Husy. Shodou okolností je oběma autorům také společná trasa zahraničního exilu. Po studiích na Pražské konzervatoři směřovali do Paříže, centra tehdejšího kulturního dění, odkud odcházejí do Spojených států, které s otevřenou náručí přijímají talenty evropského kontinentu, aby tak obohatily rychle se rozvíjející tamější kulturní život. Pochopitelně, cestu těchto dvou autorů dělí mnoho let, stejně jako letopočet jejich narození. Zatímco Martinů do USA prchá roku 1941 po obsazení Francie nacisty, Karel Husa se pro emigraci rozhoduje po únoru 1948 a do

Spojených států přijíždí v roce 1954 na pozvání Cornellovy univerzity v Ithace, ve státě New York. Oba v emigraci píší svá zásadní díla, ze kterých se však nevytrácí zřetelná kontinuita charakteru české hudby ani kontakt s děním v rodné vlasti jako takovým. Ať už formou lyrického stesku (kupříkladu *Otvírání studánek* Bohuslava Martinů) či přímým komentářem dějinných událostí (do letošního festivalu zařazená Husova *Hudba pro Prahu 1968*), kdy svým uměleckým hlasem apelují na světovou veřejnost ve snaze upozornit na dění v Československu.

Jako **umělecké volání zevnitř ven** lze chápat *Sinfoniettu č. 4 „Pax hominibus in universo urbi“* Klementa Slavického, která byla napsána roku 1984. Zamýšlena byla jako poselství adresované z Československa světu, a to k příležitosti 40. výročí založení Organizace spojených národů, již dílo také dedikoval a následně byl zlatou medailí OSN oceněn. Slavický je reprezentantem skladatelských osobností, které vlast neopustily. Ve své tvorbě se nemohly vyjadřovat toliko svobodně, namísto následování trendů a dění ve světové soudobé hudbě musely obratně manévrovat v estetických mantinelech daných oficiálními strukturami. O to obdivuhodnější bylo, když se jim navzdory všem těmto úskalím podařilo získat respekt zahraniční scény. Takovým zjevem byl vedle Slavického bezesporu Miloslav Kabeláč, možná největší český symfonik druhé poloviny 20. století. Jeho *Šestá symfonie* byla do programu festivalu rovněž zařazena.

Zatímco Martinů, Husa, ale kupříkladu i Jan Novák, jehož monumentální kantáta *Dido* na letošním Pražském jaru zazní, se do ciziny uchýlili jakožto političtí emigranti, dnešní doba přináší – naštěstí – jiný fenomén. Je jím **mladá generace českých skladatelů**, kteří se díky otevřeným hranicím nejprve výrazně prosadí v zahraničí, aby se následně jejich pozice upevnila také na domácí scéně. Připomeňme ve Francii působícího Kryštofa Mařatku, jehož dílo na českou scénu hojně přinášelo Pražské jaro (zmiňme jeho rozsáhlé vokálně-instrumentální dílo *Vábení*, které na festivalu před pěti lety uvedl Orchestre Philharmonique de Radio France), Miroslava Srnku nebo Ondřeje Adámka a Lukáše Sommera, jejichž díla *Karakuri* a *Koncert pro harfu a orchestr* zazní v programu festivalu v české premiéře.

Nezastupitelnou úlohu Pražské jaro ze své podstaty mezinárodního festivalu sehrává v **propojování české scény se zahraniční**. Za příklad této iniciativy uveďme koncert Varšavské filharmonie, která ve světové premiéře uvede dílo Michala Nejtka, nebo prvé uvedení vokálního cyklu Marka Ivanoviče, kterého se zhostí švédská mezzosopranistka Katarina Karnéus.

Mezinárodní charakter festivalu je rovněž blahodárný pro **rozvoj a objektivizaci domácí scény** skladatelské (ale pochopitelně i interpretační). Jak jinak je možné docenit kvality české soudobé hudby než ji vystavit přímému srovnání se zahraničním děním. Stane se tak na koncertech ansámbľů Prague Modern, Epoque Quartet, Martinů Voices a mnoha dalších.

Návrat po více než padesáti letech

Je k neuvěření, že se Kabeláčova *Šestá symfonie* na koncertní pódia vrací po více než padesáti letech. Stane se tak 19. května na Pražském jaru a vedle Kabeláčovy obnovené premiéry bude koncert dějištěm premiéry světové – písňového cyklu *Little Words (Slovička)* **Marka Ivanoviče**, který se rovněž chopí dirigentské taktovky a se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu tento program nastuduje. Pěveckého partu se zhostí hvězda světových operních scén švédská mezzosopranistka **Katarina Karnéus**. Ta se dále představí v repertoáru, za jehož interpretaci si získala srdce operních milovníků po celém světě – s písněmi Richarda Wagnera. Premiérový cyklus Marka Ivanoviče je ve své lyrčnosti dokonalým pandánem Wagnerových *Wesendonck-Lieder*, stejně tak dokonalý dramaturgický oblouk nalézáme v dramatičnosti Čajkovského symfonické básně *Romeo a Julie* s Kabeláčovou *Symfonií č. 6*, ve které zazáří vynikající český klarinetista **Karel Dohnal**. „*Je to*

výjimečná skladba, kterou jsem si zamiloval před několika lety při natáčení CD právě se SOČRem a Marko Ivanovićem," říká Dohnal. „Kabeláč naplno využívá velký orchestr a sólový klarinet s jeho zvukovými, rozsahovými a technickými možnostmi," dodává.

Miloslav Kabeláč (1908–1979), vedle Dvořáka a Martinů nejvýznamnější český symfonik, jehož skladby pro bicí nástroje (*Osm invencí, Osm ricercarů*) ho uvedly do mezinárodního kontextu. Do uměleckého života vstupoval už na konci třicátých let 20. století, do jeho života a tvorby citelně zasáhlo válečné období a následná totalitní etapa.

Jako demokraticky cítící humanista byl v nemilosti u obou totalitních režimů a jeho tvorba byla provozována v omezeném výběru skladeb na okraji oficiálního zájmu. Později, v období normalizace, byla otevřeně umlčována nejen pro skladatelův nesmlouvavý občanský postoj. Tehdejší oficiálně prosazovaná tendenční programovost byla Kabeláčovi bytostně cizí, stejně jako živelné komponování, Kabeláč vždy usiloval o celistvost a dokonalost hudebního tvaru, o rovnováhu intuitivní a racionální složky kompozice.

Brzy si vytvořil vlastní osobitý a nezaměnitelný sloh, který charakterizuje vytříbená, většinou modální melodika, strohá polyfonie, drsná souzvukovost a velkolepá architektura rozměrných skladebných celků. Poprvé se objevuje v kantátě *Neustupujte* (1938–39) a konsekventně rozvíjí v osmi symfoniích (1941–1971), z nichž každá má jiné nástrojové obsazení. Souběžně ji nalézáme v myšlenkově závažných orchestrálních skladbách, zabývajících se hudební interpretací obecných filozofických otázek, jako je *Mysterium času, Hamletovská improvizace* nebo *Zrcadlení*.

Později svou tvorbu obohatil zejména možnostmi nové časové a pohybové artikulace a výraznou zvukovostí (symfonie č. 6, 7, 8, *Eufemias Mysterion* a další díla, např. elektroakustický cyklus *Z českých letopisů*). Avšak nic ze svého dřívějšího způsobu komponování a hudebního myšlení nemusel měnit, protože pouze novým způsobem rozvinul prvky, které byly v jeho hudbě vždy přítomné.

Výtkám oficiální kritiky proto odolával s vědomím, že jeho hudba nezaujatého posluchače přesvědčí sama sebou. Silou myšlenky, dokonalostí uměleckého vyjádření ve stavbě i ve výrazu a vytříbenou čistotou svého uměleckého charakteru.

Jubilejní ročník mezinárodní hudební soutěže

Jubilejní 70. mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro 2018 se koná v oborech violoncello a lesní roh. Shodou okolností se oba obory na pražskojarní soutěži objeví již potřinácté.

Do soutěže se přihlásilo kolem **dvou stovek kandidátů** z celého světa. V posledních letech se stává skoro tradicí, že nejvíce zájemců o soutěžení bývá z Korejské republiky. Tak je tomu letos ve violoncellové soutěži, ovšem v hornové soutěži dominují zájemci z České republiky.

Soutěžít se bude v tradičních prostorách – v Sále Martinů na HAMU se utkají violoncellisté, hornisté pak v Národním domě na Vinohradech. **Finále** obou oborů proběhne ve Dvořákově síni Rudolfiny a přinese několik **novinek**. „Ve finálovém kole budou muset violoncellisté své kvality prokázat ve dvou zcela rozdílných disciplínách. Nejprve přednesou jednu ze sólových suit *J. S. Bacha, následně zahrají Dvořákův slavný violoncellový koncert, a to za doprovodu Symfonického orchestru Českého rozhlasu,*“ říká tajemník soutěže Pražského jara Michal Vencel. Všichni finalisté hornové soutěže se nejprve představí v *Kvintetu Es dur* W. A. Mozarta, partnerem jim bude Wihanovo kvarteto. „V komorní hudbě totiž máte šanci rozpoznat skutečný talent,“ dodává Vencel. Všichni finalisté své síly poměří v hornovém *Koncertu Es dur* Richarda Strausse, doprovodí je PKF –

Prague Philharmonia. Připomeňme, že finálové koncerty obou nástrojů povedou mladí dirigenti, **Jiří Rožeň** a **Marek Šedivý**, kteří na sebe výrazně upozornili v debutové řadě Pražského jara.

Jak se již stalo tradicí, budou finálová kola audiovizuálně **přenášena prostřednictvím YouTube**, mohou je tak sledovat zájemci z celého světa. Záznam pak zůstává přístupný a poskytuje znamenitou referenci jak soutěži, tak finalistům samotným.

I pro letošní jubilejní ročník byly zkomponovány povinné soutěžní skladby, které budou mít premiéru během druhých kol. **Ivan Kurz** napsal *Pírka ptáka ohniváka, obrázek pro violoncello sólo*, kde využívá hojně flažoletů jako symbolu odlehčené zátěže našich životů. **Jiří Gemrot** se ve své téměř osmiminutové skladbě zaměřil na představení lesního rohu v celém jeho rozsahu a nazval ji *Virtuosino per corno a pianoforte*. Tyto skladby, stejně jako celé druhé kolo soutěže, budou nahrány Českým rozhlasem a zpřístupněny na internetu hned druhý den po vystoupení.

Vstupenky na všechna soutěžní kola jsou již v prodeji. Velkého zájmu publika se těší finálové koncerty, zejména oboru violoncello, které jsou již téměř vyprodané.

Veškeré soutěžní aktuality naleznete na internetových stránkách soutěže competition.festival.cz, které v těchto dnech procházejí zásadní inovací, stejně jako před časem byly modernizovány stránky festivalu. Aktuální informace budou nejen tam, ale i na facebookovém profilu soutěže či Instagramu.

Jména přijatých kandidátů, porotců, repertoár a předběžný časový rozvrh naleznete jako obvykle v příloženém soutěžním letáku.

Firkušného klavírní festival 2018

Šestý ročník Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného přinese mezi 22. listopadem a 2. prosincem šestici dramaturgicky výrazně profilovaných koncertů. Hned úvodní koncert rozšiřuje záběr festivalu, vystoupí totiž legenda jazzového klavíru **Monty Alexander**.

Piotr Anderszewski

Sobota 24. listopadu 2018, Rudolfinum

Ryzí umělec, i tak můžeme označit fenomenálního klavíristu **Piotra Anderszewského**. Okázalých gest ani virtuózních skladeb nevyužívá k povrchnímu efektu. „*Umění je komunikace a veřejný koncert je zážrak*,” říká Anderszewski. „*Samotné noty však nejsou důležité. Podstatnější pro mě je, co se skrývá mezi notami a rovněž za nimi*,” vysvětluje. „*Moje práce pianisty je interpretovat – vykládat. Proč skladatel napsal právě tento tón? Potřebuji rozumět momentu, který předcházel napsání noty*.” Snad i z těchto důvodů si pro pražský koncert vybral kontrast *Variací* Antona Weberna a *Variací na Diabelliho valčík* z pera Ludwiga van Beethovena. V úvodu koncertu zazní výběr z druhého dílu Bachova *Dobře temperovaného klavíru*.

J. S. Bach: výběr z *Dobře temperovaného klavíru* (2. díl)

Anton Webern: Variace op. 27

Ludwig van Beethoven: Diabelliho variace

KBS Symphony Orchestra a Sunwoo Yekwon

Neděle 25. listopadu 2018, Rudolfinum

V roce 2014 byl Firkušného festival rozšířen o orchestrální koncert – stalo se tak u příležitosti oslav 25. výročí od pádu Berlínské zdi a konce komunistické nadvlády ve střední Evropě. Berlínská filharmonie tehdy pod taktovkou Sira Simona Rattla vedle Beethovenovy *Deváté* zařadila *Klavírní koncert č. 4 „Inkantace“* Bohuslava Martinů. Sólového partu se skvěle zhostil Ivo Kahánek. Také letošní ročník přináší takovéto orchestrální vykročení. Důvodem je možnost představit čerstvého vítěze slavné Van Cliburnovy klavírní soutěže, mladého Jihokorejce **Sunwoo Yekwona**. Ten se stal v historii prvním Korejcem, který vyhrál tuto prestižní americkou soutěž. Za doprovodu KBS Symphony Orchestra, který je řazen k nejlepším asijským orchestrům, zahraje Rachmaninovův třetí klavírní koncert.

A. Dvořák: Karneval

S. Rachmaninov: Klavírní koncert č. 3

P. I. Čajkovskij: Symfonie č. 5 e moll op. 64

Grigorij Sokolov

Úterý 27. listopadu 2018, Rudolfinum

Grigorij Sokolov je svým zjevem, konstitucí i stylem považován za posledního klavíristu velké ruské éry. Není jiného umělce, který dokáže nasměřovat celou svou pozornost, ale i pozornost publika, do jedné jediné noty. O jedinečnosti svého přístupu přesvědčil při svém vystoupení na Firkušného festivalu před třemi lety. Tehdy učaroval obecenstvu i hudební kritice. Na připravovaný koncert zařadil *Čtyři impromptus* Franze Schuberta. První polovina programu je prozatím zahalena tajemstvím a zveřejněna bude pravděpodobně až krátce před jeho vystoupením. I to je součástí jeho charakteristiky – nechce narušit ono magické napětí, které vzniká přiměřenou dávkou tajemství. S tím ostatně koresponduje i atmosféra během samotného koncertu, kdy jsou světla v sále na přání klavíristy výrazně utlumena.

první polovina programu v jednání

Franz Schubert: 4 Impromptus, op. posth. 142, D 935

Miroslav Sekera

Čtvrtek 29. listopadu 2018, Rudolfinum

Česká klavírní scéna bude reprezentována **Miroslavem Sekerou**. Od doby, kdy si v Formanově *Amadeovi* zahrál mladého Mozarta, uplynulo téměř pětadvacet let. Tehdy byl vybrán, neboť znamenitě ovládal hru na klavír i housle. To mu vydrželo až do přijetí na Pražskou konzervatoř, kde se rozhodl výhradně pro klavírní dráhu. Mimořádné úspěchy dokládají správnost jeho rozhodnutí. V roce 2002 se stal vítězem mezinárodní soutěže Johanna Brahmsa v rakouském Portschachu. Už předtím získal ocenění v mnoha významných soutěžích u nás i v zahraničí. Návštěvníci Pražského jara mohou mít ještě v živé paměti jeho vystoupení s houslistou Josefem Špačkem, kdy si v rámci předávky vyměnili nástroje a Sekera bravurně zahrál na housle. S obrovským úspěchem se setkal jeho sólový recitál před vyprodaným Rudolfinem v roce 2016. Kritička časopisu *Harmonie* o něm napsala: „*Miroslav Sekera mne tento večer okouzil vším, čím si přeji být po takovém typu koncertu okouzlena – excelentní technickou přípravou, soustředným výkonem od začátku do konce, pokorným projevem bez zbytečných pódiových afektů, ale především – hloubkou prožitku a porozumění každého díla, kterým přišel své publikum oslovit. Tečkou večera byly tři předávky a dvojí standing ovation. Po sobotním koncertu pro mne jméno Miroslava Sekery nadobro zakotvilo v kategorii české hudební elity.*“ Pro svůj debut na Firkušného festivalu sestavil mimořádně zajímavý program, ve kterém se

publiku představí s nebývale širokým stylovým záběrem od děl Scarlattioho, přes virtuózní Smetanovy klavírní kusy, až po Debussyho impresionistické barvy.

Domenico Scarlatti: 6 sonát

Ludwig van Beethoven: Sonáta Es dur „Les Adieux“ op. 81a

Claude Debussy: Etuda „Pour les arpegges composés“, Svit luny a Ostrov radosti

Robert Schumann: Dětské scény op. 15

B. Smetana: Koncertní etuda „Na břehu mořském“, Polka f moll a Macbeth a čarodějnice

Paul Lewis

Neděle 2. prosince 2018, Rudolfinum

Brit **Paul Lewis** dnes patří k nejrespektovanějším pianistům své generace a nejen v jeho zemi jej posluchači i kritici zbožňují. Lewisova cesta k hudbě byla naprosto intuitivní, netradiční a plná náhod. Ač v dětství uváděl své okolí v úžas klavírním preludováním, jeho řádné klavírní vzdělání začalo až ve čtrnácti letech, kdy si okolí povšimlo schopností pianisty–samouka. Později byl přijat na Guildhall School of Music v Londýně do třídy Joan Havillové. Tehdy také došlo k osobnímu setkání s Alfredem Brendlem, u nějž se pak školil soukromě. Lewisovým osudovým skladatelem je Ludwig van Beethoven, kompletní nahrávka jeho sonát mu přinesla Gramophone Instrumental Award i cenu za desku roku v roce 2008. Na londýnských Proms provedl jako první pianista všech pět Beethovenových koncertů, jejichž nahrávka s Jiřím Bělohlávkem z roku 2010 získala titul deska měsíce časopisů Gramophone i Classic FM. V živé paměti zůstává jeho brilantní výkon v Brahmově klavírním koncertu na Pražském jaru roku 2015. Jeho nadcházející recitál staví na dílech velikánů klasicismu – Josepha Haydna a milovaného Beethovena. Večer uzavřou Brahmovy *Čtyři klavírní kusy op. 119*.

Joseph Haydn: Klavírní sonáta c moll Hob.XVI:20

Ludwig van Beethoven: Sedm bagatel op. 33

Joseph Haydn: Klavírní sonáta Es dur Hob XVI/49

Johannes Brahms: Čtyři klavírní kusy op. 119

Partneři Pražského jara 2018

Nejdůležitějším podporovatelem Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro je tradičně **Ministerstvo kultury České republiky**. „*Náš nejstarší festival klasické hudby vstupuje do 73. ročníku; přes tuto dlouhou tradici však nepůsobí ani usedle, ani zaprášeně. Právě naopak, mládne se svými diváky a interprety, obcerstvue se zajímavou a objevnou dramaturgií,*“ říká ministr kultury Ilja Šmíd. „*Hlavní dramaturgickou linií je letos přirozeně reflexe stého výročí založení ČSR; programový svorník je sklenutý především nad pilíři zahajovacího a závěrečného koncertu v podání České a Slovenské filharmonie. Přeji proto všem návštěvníkům hluboké umělecké zážitky, umocněné slavnostní náladou velkého národního jubilea,*“ uzavírá Šmíd.

Vedle Ministerstva kultury se festival uskuteční i za významné podpory **Hlavního města Prahy**, která má rok od roku vzrůstající tendenci. Primátorka hlavního města Prahy, Adriana Krnáčová taktéž zdůrazňuje význam tohoto jubilea. „*Letos si připomínáme 100. výročí vzniku Československa a určitě nejen mě velmi těší, že i Pražské jaro přispěje svým dílem k důstojným oslavám tohoto*

významného jubilea. Čeští a slovenští skladatelé dlouhodobě utvářejí obraz Československa i České republiky ve světě a my nyní máme možnost jim Pražským jarem, věnovaným především jejich dílu, srdečně poděkovat.“

Na pozici Partnera festivalu zůstává akciová společnost **innogy Česká republika**, která s Pražským jarem spolupracuje již dlouhou řadu let. Podílí se nejen na podpoře samotného festivalu, ale i na mimořádných audiovizuálních projektech. „*Dodávat energii Pražskému jaru je pro nás klasika. Již 24 let. Ale jako innogy, inovativní dodavatel energií a souvisejících služeb, máme také rádi dramaturgickou invenci pořadatelů festivalu. Již teď se těšíme na závěrečný koncert, jehož jsme partnerem. Slovenská filharmonie pod vedením dirigenta Jamese Judda, tenorista Jan Vacík a Slovenský filharmonický sbor se sbormistrem Jozefem Chabroněm představí skladby Zdeňka Fibicha, Eugena Suchoně a Leoše Janáčka,*“ uvedl Martin Chalupský, ředitel komunikace innogy v ČR.

Novým partnerem festivalu se stala společnost **Mastercard Česká republika**. „*Tým Mastercard i já osobně jsme velice rádi, že můžeme být partnerem tak mimořádné události. Pražské jaro je celosvětovým pojmem a zároveň také mostem, který zprostředkovává špičkovou hudbu v jedinečném prostředí májové Prahy,*“ říká generální ředitel Miroslav Lukeš.

Partnerem festivalu 2018 bude již potřetí agentura **CzechTourism a Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky**. Toto partnerství se úspěšně rozvíjí díky tomu, že Pražské jaro je významným ambasadorem české hudební kultury v zahraničí a jako takové rok od roku přispívá k růstu kulturního turizmu do České republiky.

Česká televize je Generálním mediálním partnerem festivalu. „*Pražské jaro kulturně obohacuje jarní měsíce již neuvěřitelných dvaasedmdesát let. Je tak sice o něco starší než Česká, potažmo Československá televize, ale stále o osmadvacet let mladší než Československo. A právě v duchu výročí založení československého státu se letošní ročník ponese. Bezmála padesát koncertů bude nejen upomínkou naší bohaté historie, ale i dokladem toho, jak nezbytné je udržovat klasickou hudbu živou, ctít tradice a zároveň se nebát přicházet s novými nápady,*“ říká Petr Dvořák, generální ředitel České televize.

Český rozhlas zastává pozici Hlavního mediálního partnera. „*S festivalem je Český rozhlas spjat od samého počátku. Toto partnerství je upevňováno pravidelným vystoupením Symfonického orchestru Českého rozhlasu. V roce 2018 zahraje SOČR na festivalu celkem třikrát, při jednom z těchto koncertů oslavíme 95. výročí zahájení pravidelného rozhlasového vysílání, stane se tak 27. května, kde budou uvedeny Dvořákovy Svatební košile,*“ uvádí generální ředitel René Zavoral.

Mediálním partnerem v oblasti tištěných a on-line médií je společnost **Economia, a.s.**, vydavatel **Hospodářských novin** a provozovatel portálů **iHNed.cz** a **aktualne.cz**. Generální ředitel Roman Latuske říká: „*Spojit jméno Hospodářských novin s prestižní hudební akcí, kde zazní díla nejslavnějších českých a slovenských autorů, je pro nás čest.*“

Partnerem koncertu České filharmonie 25. května 2018 v Obecním domě bude stavební společnost **Subterra, a. s.** „*Koncert pro svou partnerskou podporu Pražského jara vybírala letos Subterra z jeho rozsáhlé nabídky už po sedmadvacáté. Toto číslo vypovídá o hloubce našeho partnerství – partnerství dvou odlišných, ne však protikladných a v jistém smyslu se i vzájemně doplňujících lidských činností. Výsledky té naší – stavební – jsou relativně dlouhodobé a ztělesňují úsilí o zlepšení prostředí, v němž žijeme. Výsledky činnosti hudebního tělesa jsou naopak pomíjivé – tón dozní jen okamžik poté, co jej nástroj přestane vydávat – ale jen zdánlivě: jeho dotekem je posluchač slabě proměněn, ale proměněn a nakloněn do nového směru (Saint-Exupéry), schopen něčeho, co je nové a co má rovněž trvalejší hodnotu,*“ uvedl Ondřej Fuchs, generální ředitel společnosti.

CETIN, Česká telekomunikační infrastruktura, pokračuje ve své podpoře Pražského jara a bude i letos technologickým partnerem přímého přenosu zahajovacího koncertu festivalu v parku Kampa. „*Velmi rádi přivítáme všechny zájemce o klasickou hudbu a věříme, že open air přenos se stane trvalou a vyhledávanou součástí podoby festivalu,*“ říká Martin Vlček, předseda představenstva.

Dalším partnerem koncertu je akciová společnost **Severočeské vodovody a kanalizace**, jež spojí své jméno s koncertem PKF – Prague Philharmonia dne 23. května v Rudolfinu. „*Těší nás být u toho a podílet se na uskutečnění tohoto svátku hudby,*“ uvádí generální ředitel Milan Kuchař.

Mezi partnery koncertů se letos zařadí i letecká společnost **České aerolinie** (ČSA). Své jméno spojí s koncertem švýcarského orchestru Tonhalle Zürich 22. května 2018 v Obecním domě.

Oficiálním automobilem Pražského jara je **Mercedes-Benz Česká republika s.r.o.** „*Rád bych vás také pozval do prostoru Mercedes Forum Praha, které opět hostí jeden z koncertů v rámci festivalu. Dne 31. května se zde představí špička české a slovenské jazzové scény – Rostislav Fraš CZ-SK Quintet,*“ říká Marc Boderke, CEO společnosti.

Zdárně pokračuje i spolupráce s **InterContinental Prague**, který zůstává oficiálním hotelem Pražského jara. „*Věřím, že si ani tento ročník nenechají milovníci vážné hudby ujít, odnesou si z něj nezapomenutelné dojmy a svou návštěvu spojí i s hotelem InterContinental Prague a nově zrenovovanou panoramatickou restaurací Zlatá Praha,*“ říká generální ředitel hotelu Robert Rudge.

K oficiálnímu hotelu a oficiálnímu automobilu se letos přidá i oficiální sekt. Tím se stala společnost **Bohemia Sekt**, která nabídne festivalu to nejlepší ze své produkce šumivých i tichých vín. Navíc přispěje k lesku zahajovacího večera, pro který sestaví a poskytne vinné menu včetně sommelierů.

V letošním roce se rozšíří i dosavadní spolupráce s prestižní sklárnou **Moser**, která své jméno doposud spojovala pouze s Mezinárodní hudební soutěží Pražské jaro. Nyní se však stane i Partnerem Premium salonku Pražského jara.

Zvláštní poděkování patří klubu **Přátel Pražského jara**, který sdružuje individuální dárce a fanoušky festivalu.

Pražské jaro velmi **děkuje všem svým partnerům a dárcům** za spolupráci a podporu v dalším ročníku. Jsme přesvědčeni, že tato spolupráce je přínosem pro všechny zúčastněné a přispívá ke zkvalitňování kulturního života v České republice i k šíření jejího dobrého jména v zahraničí.

Propagační fotografie umělců

<https://www.flickr.com/gp/prague-spring/9495p5>

Kontakt

Pavel Trojan Jr.
tiskový mluvčí
tel. 257 311 923
email: trojan@festival.cz